

albo pracownik tej instytucji lub instytucji nadzorczej, w postępowaniu zaś przed Trybunałem Ubezpieczeń Społecznych — adwokat albo pracownik tej instytucji lub instytucji nadzorczej, który ukończył uniwersyteckie studia prawnicze z przepisanyymi w Polsce egzaminami”.

- 4) W art. 398 §§ 1 i 3 oraz w art. 399 wyrazy „trzech lat” zastępuje się wyrazami „ośmiu lat”.
- 5) Art. 398 § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Przepisów art. 53, 54 i 55 nie stosuje się do mianowania sędziów w okresie do dnia 31 grudnia 1947 r.”.
- 6) W art. 405 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. W sprawach, w których termin do wniesienia środka prawnego nie upłynął do dnia 1 września 1939 r. lub w których bieg tego terminu rozpoczął się po wyzwoleniu danego obszaru Państwa — termin do wniesienia skargi upływa z dniem 31 marca 1946 r., jeżeli z mocy niniejszego prawa nie przysługuje termin dłuższy”.
- 7) Art. 407 skreśla się.

Art. 2. W sprawach, należących w myśl przepisów prawa o sądach ubezpieczeń społecznych do właściwości tych sądów, wszczętych przed dniem wejścia w życie tego prawa, a do dnia wejścia w życie niniejszego dekretu nie ukończonych, strony mogą w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu złożyć pisemne oświadczenie, że wniesiony środek prawny w dalszym ciągu popierają.

Oświadczenie złożyć należy:

- 1) w sprawach, objętych art. 401 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych, we właściwym okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych z tym, że w sprawach wniesionych do b. Sądu Rozjemczego we Lwowie i do b. Sądu Polubownego we Lwowie właściwy będzie do przyjęcia oświadczenia i do rozpoznania sprawy

Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie,

- 2) w sprawach, objętych art. 403 powołanego prawa, we właściwym urzędzie wojewódzkim z tym, że w sprawach wniesionych do b. Urzędów Wojewódzkich: Nowogródzkiego, Poleskiego, Wileńskiego i Wołyńskiego właściwy będzie do przyjęcia oświadczenia i do rozpoznania sprawy Urząd Wojewódzki Warszawski, w sprawach wniesionych do b. Urzędów Wojewódzkich: Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego właściwy będzie Urząd Wojewódzki Krakowski.

Niezłożenie oświadczenia w terminie, określonym w ust 1, jak również złożenie oświadczenia przeczącego, uważa się za odstąpienie od środka prawnego i powoduje umorzenie postępowania.

Przepisy art. 1 dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o uzupełnieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 149) mają analogiczne zastosowanie w postępowaniu przed sądami ubezpieczeń społecznych i przed władzami administracji ogólnej z tym, że właściwa do przeprowadzenia postępowania, przewidzianego tym dekretem, będzie władza właściwa w myśl ust. 2 niniejszego dekretu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

77

DEKRET

z dnia 20 marca 1946 r.

o Banku Komunalnym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Bank Komunalny, nazywany w dalszych przepisach „Bankiem”.

Bank jest osobą prawną prawa publicznego i jest uprawniony do używania pieczęci z godłem państwowym.

Siedzibą Banku jest m. st. Warszawa. Bank może otwierać oddziały w kraju.

Władzą nadzorczą Banku jest Minister Skar-

bu, działający w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

Działalność Banku rozciąga się na obszar całego Państwa.

Bank rządzi się statutem, wydanym przez władzę nadzorczą w drodze rozporządzenia.

Art. 2. Kapitał zakładowy Banku składa się z nieograniczonej ilości nie podlegających wycofaniu udziałów Skarbu Państwa, związków samorządowych i komunalnych kas oszczędności. Wysokość jednego udziału wynosi zł 50.000 (złotych pięćdziesiąt tysięcy).

Ilość udziałów Skarbu Państwa wyznacza Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, złożony w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

Ilość wnoszonych udziałów przez poszczególne związki samorządowe i komunalne kasy oszczędności oraz termin ich wniesienia ustala władza nadzorcza Banku.

Warunki tworzenia funduszy rezerwowych i innych funduszy specjalnych określi statut Banku.

Art. 3. Zadaniem Banku jest finansowanie i obsługa bankowa związków samorządowych oraz ich przedsiębiorstw i komunalnych kas oszczędności, jak również administrowanie wszelkimi funduszami specjalnymi, przeznaczonymi na kredyty i dotacje dla związków samorządowych, ich przedsiębiorstw i komunalnych kas oszczędności.

Bank jest centralą żyrową, lokacyjną i inkasową dla związków samorządowych, ich przedsiębiorstw i komunalnych kas oszczędności.

Bank jest uprawniony do wykonywania wszystkich zwykłych czynności bankowych oraz w zakresie wymienionym w ust. 1 artykułu niniejszego — do emisji obligacji.

Szczegółowy zakres czynności Banku ustali statut.

Art. 4. Wszystkie dotacje i fundusze specjalne, przeznaczone dla związków samorządowych, ich przedsiębiorstw oraz komunalnych kas oszczędności, muszą być lokowane w Banku, który nimi administruje oraz przeprowadza ich rozdział na podstawie decyzji komisji specjalnych, przewidzianych dla tych dotacji i funduszy.

Art. 5. Związki samorządowe mogą lokować swoje fundusze jedynie w Banku lub w komunalnych kasach oszczędności. Obowiązek ten nie dotyczy gmin wiejskich oraz tych miast niewydzielonych, w których nie ma komunalnych kas oszczędności.

Ograniczenie zawarte w ust. 1 artykułu niniejszego nie dotyczy rachunków żyrowych w Narodowym Banku Polskim i rachunków czekowych w Pocztovej Kasie Oszczędności.

Władza nadzorcza Banku może ustalić, jaki odsetek funduszy wolnych komunalne kasy oszczędności obowiązane są lokować w Banku.

Art. 6. Skarb Państwa udziela poręki za obligacje Banku do wysokości jednego miliarda złotych.

Art. 7. Ogólna suma znajdujących się w obiegu obligacji Banku nie może przekraczać sumy niespłaconych wierzytelności Banku, będących podstawą emisji tych obligacji.

Ogólna suma obligacji nie może przekraczać dziesięciokrotnej wysokości kapitału zakładowego Banku.

Art. 8. Za pożyczki, udzielone przez Bank związkom samorządowym i ich przedsiębiorstwom, odpowiadają związki samorządowe całym swoim majątkiem, a w szczególności wszystkimi dochodami.

Art. 9. Obligacje Banku są papierami wartościowymi, posiadającymi bezpieczeństwo prawne (pupilarne).

Art. 10. Organami Banku są:

- 1) Zgromadzenie udziałowców,
- 2) Rada Banku,
- 3) Zarząd,
- 4) Komisja Rewizyjna.

Art. 11. Skład, sposób powoływania oraz szczegółowy zakres czynności organów Banku ustali statut.

Art. 12. Celem stałego nadzoru nad działalnością Banku władza nadzorcza Banku mianuje na jego koszt komisarza rządowego i jego zastępcę, określi ich uprawnienia i obowiązki oraz wyznaczy ich wynagrodzenie.

Art. 13. Księgi Banku oraz wyciągi z nich, uwierzytelnione przez Bank, mają moc dowodową dokumentów publicznych, a dokumenty stwierdzające zobowiązania z oświadczeniem Banku, iż oparte na nich roszczenie jest wykonalne i prawnie dojrzałe do egzekucji, mają moc tytułów egzekucyjnych. Klauzulę wykonalności nadaje tym tytułom właściwy sąd grodzki według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 14. Termin rozpoczęcia działalności Banku wyznaczy władza nadzorcza zarządzeniem ogłoszonym w Monitorze Polskim.

Wszystkie aktywa i pasywa Polskiego Banku Komunalnego Spółki Akcyjnej i Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu w rachunku polskim (w rozumieniu rozporządzenia Kierownika Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów z dnia 5 października 1944 r. o czynnościach bankowych na obszarach wyzwolonych spod okupacji — Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 38) przejmuje Bank Komunalny.

Przejęcie to wolne jest od wszelkich podatków, opłat stemplowych, sądowych i innych należności, pobieranych od przeniesień majątkowych oraz od zwrotu kapitału udziałowego.

Z chwilą rozpoczęcia działalności Banku Polski Bank Komunalny Spółka Akcyjna, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu i Wojewódzki Bank Pożyczkowy w Poznaniu przechodzą w stan likwidacji z zachowaniem przepisów ustępu poprzedzającego.

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

Art. 16. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

78

DEKRET

z dnia 22 marca 1946 r.

o Państwowym Instytucie Książki.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Państwowy Instytut Książki. Instytut jest zakładem naukowo-badawczym, podległym Ministrowi Oświaty.

Art. 2. Do zadań Instytutu należy:

- 1) prowadzenie badań naukowych dotyczących książki, bibliotekarstwa i czytelnictwa;
- 2) gromadzenie, opracowywanie, udostępnienie i ogłaszanie materiałów naukowych oraz kształcenie sił fachowych w dziedzinach w pkt 1 wskazanych;
- 3) zbieranie i udzielanie źródłowych informacji bibliograficznych we wszystkich dziedzinach piśmiennictwa oraz w zakresie polskich zbiorów bibliotecznych;
- 4) planowanie, uzgadnianie i popieranie prac w dziedzinach pod 1) do 3) wskazanych w bibliotekach lub innych zakładach naukowych albo społecznych.

Art. 3. Na czele Instytutu stoi dyrektor mianowany przez Ministra Oświaty w porozu-

mieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Informacji i Propagandy. Pracownicy Instytutu podlegają przepisom o państwowej służbie cywilnej.

Art. 4. Budżet Instytutu stanowi osobny rozdział w budżecie Ministerstwa Oświaty.

Art. 5. Szczegółowy zakres działania oraz organizację Instytutu określi statut nadany przez Ministra Oświaty w porozumieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Informacji i Propagandy, ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty w porozumieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Informacji i Propagandy.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

w/z Minister Kultury i Sztuki:

Leon Kruczkowski

Minister Informacji i Propagandy:

Stefan Matuszewski